

The background of the image is the Romanian flag, which consists of three vertical stripes of blue, yellow, and red. The flag is depicted with a wavy, flowing texture.

1 Decembrie

ZIUA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

ARGUMENTELE stabilirii zilei de 1 DECEMBRIE ca ZI NAȚIONALĂ a ROMÂNIEI

1 DECEMBRIE 1918 - MAREA UNIRE

► Marchează actul istoric al unirii celor trei țări române: MOLDOVA, ȚARA ROMÂNEASCĂ și TRANSILVANIA într-un stat unitar, eveniment ce reprezenta idealul de unitate națională a tuturor românilor.

SERBAREA LA ACEASTĂ DATĂ A ZILEI NOASTRE NAȚIONALE a fost stabilită în Parlamentul României anul 1990, ca urmare a propunerii istoricului bihorean VIOREL FAUR.

DATE ANTERIOARE LA CARE ROMÂNII AU SERBAT ZIUA NAȚIONALĂ

► 10 MAI (în perioada: 1866-1947)

Prințul Carol de Hohenzollern-Sigmaringen a depus în ziua de **10 mai 1866** jurământul în fața adunării reprezentative a Principatelor Române Unite.

Tot el a proclamat în fața parlamentului independența de stat a României la 10 mai 1877.

În data de 14 martie/26 martie 1881 camerele reunite ale parlamentului de atunci au votat transformarea țării din principat în Regatul României. Pentru a marca evenimentul, ziua națională sărbătorită pe 10 mai 1881 a fost una din cele mai spectaculoase serbări din istoria României.

► 23 AUGUST (1948-1989)

După abdicarea forțată a regelui **MIHAI I** la 30 decembrie 1947, Camera Deputaților a adoptat legea nr. 363 din 1947, prin care a proclamat Republica Populară Română, iar ziua de **23 august** a fost adoptată drept sărbătoare de stat, sub numele de **ziua insurecției armate antifasciste** (cu referire la întoarcerea armelor împotriva Germaniei naziste și arestarea guvernului condus de Ion Antonescu în anul 1944).

1 DECEMBRIE (1990 → în prezent)

Prin legea nr. 10 din 31 iulie 1990, promulgată de președintele țării și publicată în Monitorul Oficial nr. 95 din 1 august 1990, ziua de **1 Decembrie** a fost adoptată ca **zi națională** și sărbătoare publică în România. Această prevedere a fost reluată de **Constituția României din 1991, articolul 12, alineatul 2.**

Prima zi națională de 1 decembrie în 1990 a avut organizate festivitățile centrale la **Alba Iulia.**

UNIFICAREA ȚĂRILOR ROMÂNE. MOMENTE PREMERGĂTOARE

1. 1600: UNIREA CELOR 3 ȚĂRI ROMÂNE SUB SCEPTRUL LUI MIHAI VITEAZUL—
scurt episod în istoria neamului

2. 24 ianuarie 1859 - UNIREA PRINCIPATELOR ROMÂNE (MOLDOVA și ȚARA
ROMÂNEASCĂ) sub domnia lui ALEXANDRU IOAN CUZA.

Ele anticipează, peste veacuri, îndeplinirea aspirațiilor de unitate națională ale
neamului românesc, divizat în trei teritorii separate prin granițe statale.

ANUL 1600

- MIHAI VITEAZUL -

► În anul 1593, ajunge domnitor în Țara Românească potrivit obiceiurilor epocii, prin confirmarea Porții.

► Cu acordul lui Rudolf II de Hasburg (rege al Ungariei, principe al Transilvaniei), Mihai a pătruns în 1599 în Transilvania și, în urma victoriei de la Șelimbăr asupra lui Andrei Bathory (principe al Transilvaniei), a intrat în Alba Iulia, proclamându-se domn al Transilvaniei.

► În mai 1600, îl alungă de pe tronul Moldovei pe Ieremia Movilă, învingându-l la Bacău, și realizează astfel prima unire a țărilor române.

La 1 noiembrie 1599, Mihai Viteazul își făcuse intrarea triumfală în Alba Iulia în fruntea unui alai măreț.

CELE TREI ȚĂRI ROMÂNE REUNITE SUB SCEPTRUL LUI MIHAI VITEAZUL

În punctul cel mai înalt al destinului său, Mihai Viteazul se intitula într-un hristov emis la 27 mai 1600 "*Domn al Țării Românești, Ardealului și Moldovei*" și își confecționa bine cunoscuta pecete pe care figurează cele 3 țări române surori.

- 24 IANUARIE 1859 -

"UNIREA NAȚIUNEA A FĂCUT-O!"

► **Unirea Principatelor Române**, cunoscută ca **Mica Unire**, a avut loc la jumătatea secolului al XIX-lea și reprezintă unificarea vechilor state **Moldova** și **Țara Românească**.

► Unirea este strâns legată de personalitatea lui **Alexandru Ioan Cuza** și de alegerea sa ca domnitor al ambelor principate:

◆ la 5 ianuarie 1859 în Moldova;

◆ la 24 ianuarie 1859 în Țara Românească.

Theodor Aman - Proclamarea Unirii

Alexandru I. Cuza a trecut la unificarea aparatului de stat, remediind din mers consecințele hotărârilor adoptate prin Convenția de la Paris. Misiunile diplomatice ale Principatelor la Constantinopol erau reunite încă în cursul anului 1859 (martie), cu Costache Negri, recunoscut chiar de către Poartă, drept unic reprezentant al celor două țări.

Costache Negri

Generalul

Ion Emanoil Florescu

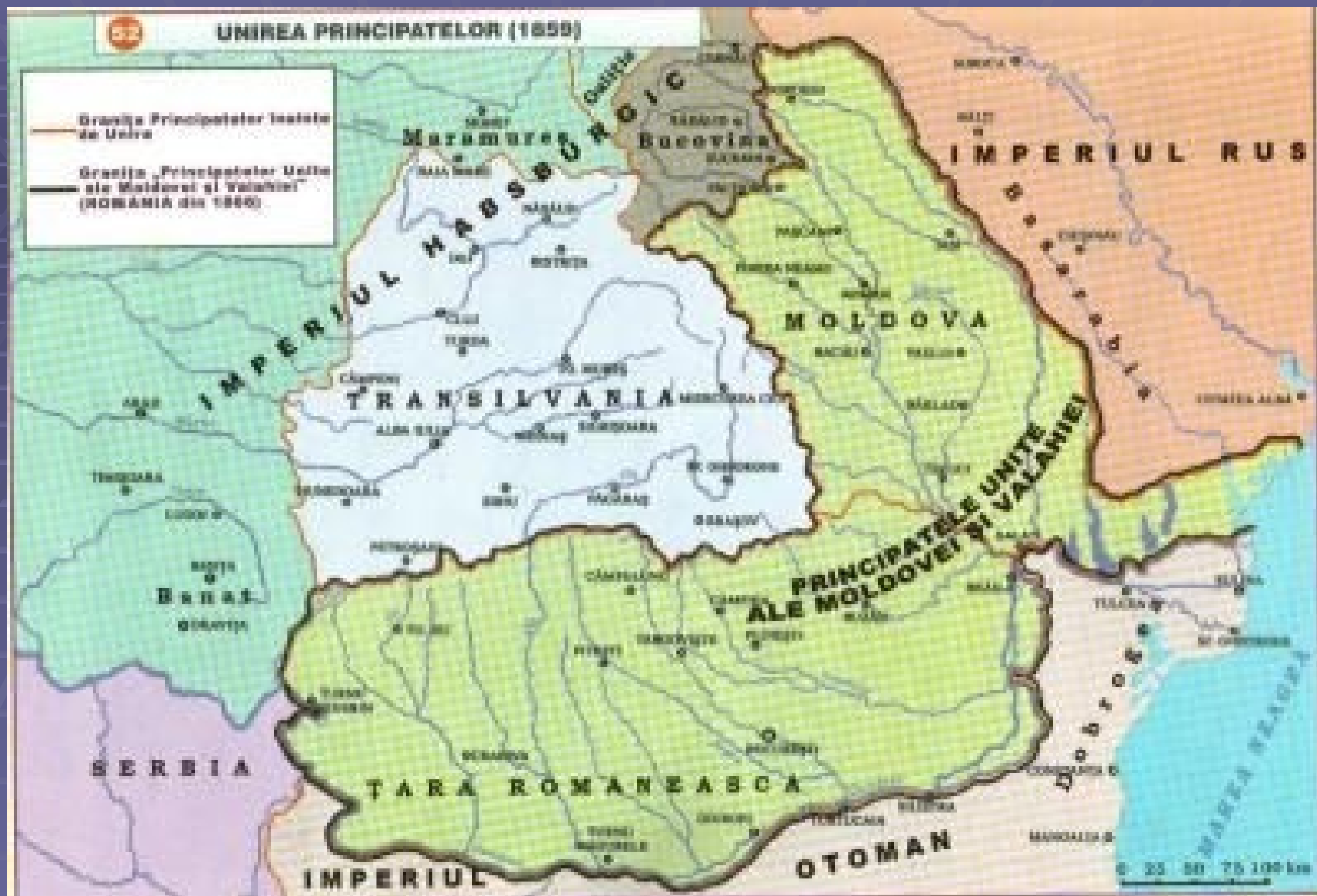
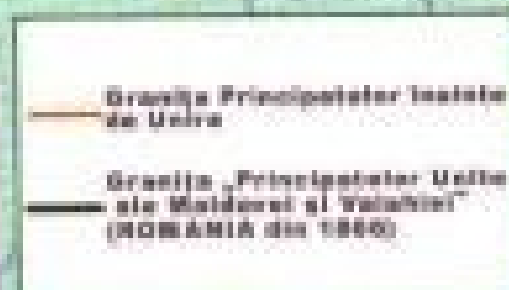
Unificarea armatei începea cu deplasări de unități militare moldovene, la București și muntene, la Iași; tabăra de la Florești s-a bucurat de o comandă unică. În cursul anului 1860, statele majore, instrucția, administrația și intendența au fost așezate sub o singură autoritate, iar aceeași persoană - generalul Ion Emanoil Florescu - a fost numită în funcția de ministru de război în ambele țări.

Unirea a fost un proces complex, bazat pe puternica apropiere culturală și economică între cele două țări. Procesul a început în 1848, odată cu realizarea uniunii vamale între Moldova și Țara Românească, în timpul domniilor lui Mihail Sturdza, respectiv Gheorghe Bibescu.

- În 1862, Cuza a unificat Parlamentul și Guvernul, realizând unirea politică. După înlăturarea sa de la putere în 1866, unirea a fost consolidată prin aducerea pe tron a principelui Carol de Hohenzollern-Sigmaringen, iar Constituția adoptată în acel an a denumit noul stat **ROMÂNIA**.

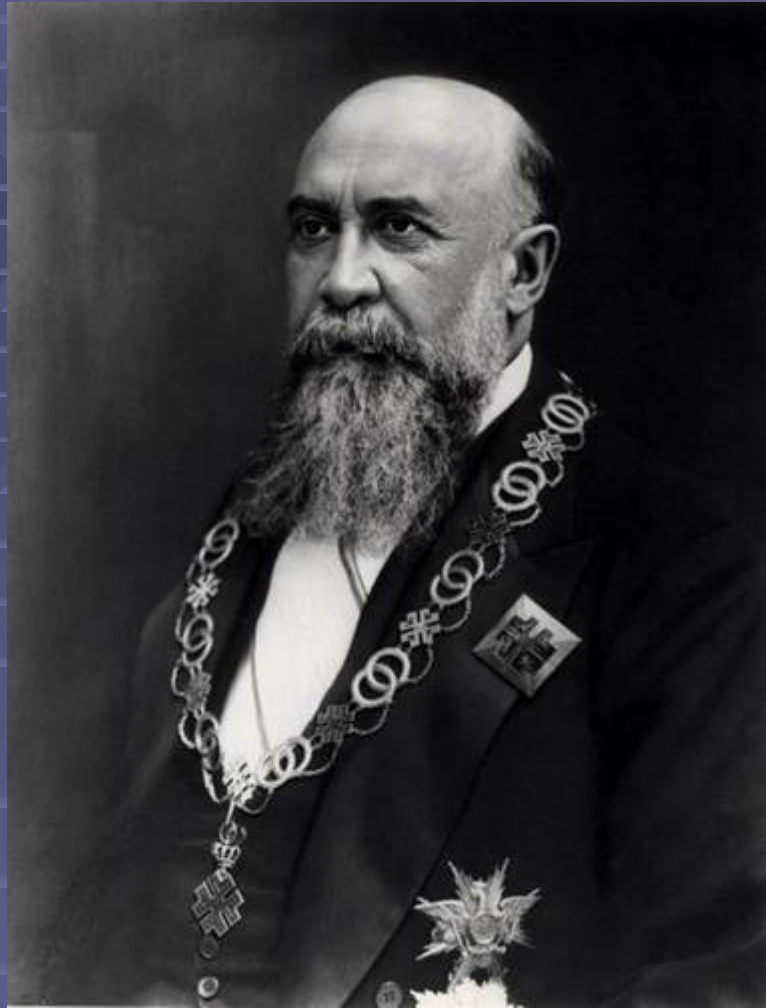
PROMOTORI AI UNIRII

Același orator, după înfăptuirea Unirii:

„Votul de la 24 ianuarie a fost o sublimă protestatie în contra hotărârii acelor ce au vrut să ție despărțite două ramuri ale aceluiași copac, două fiice ale aceleiași mame”.

Istoricul – scriitorul **MIHAIL KOGĂLNICEANU** declama într-un discurs susținut într-unul dintre divanele ad-hoc din 1857:

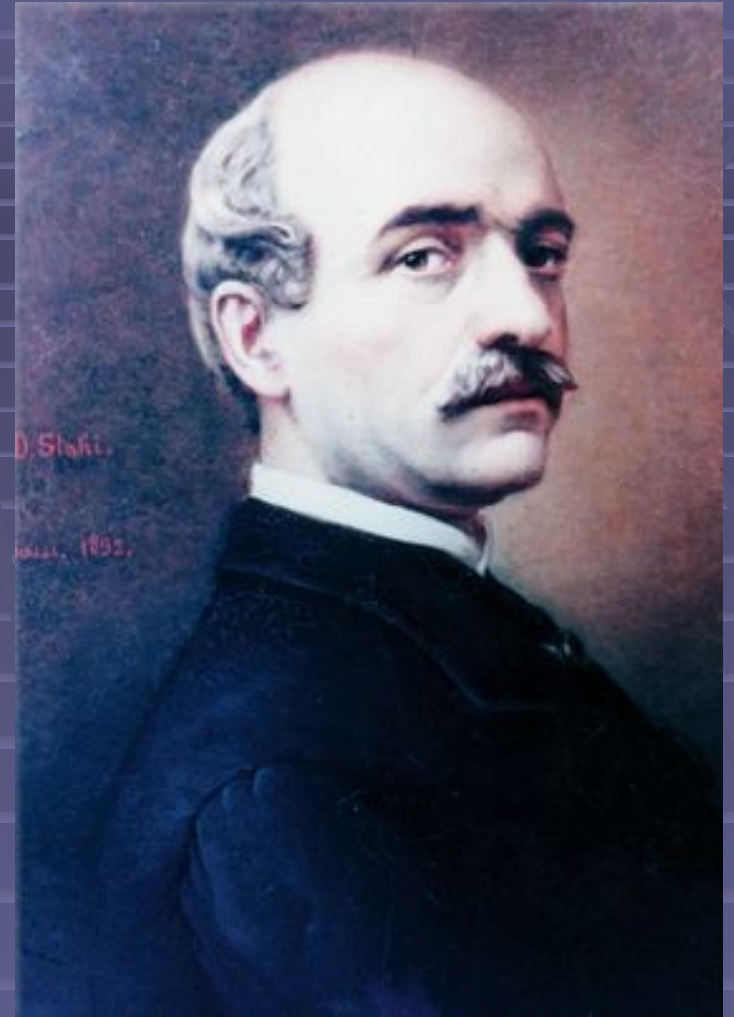
“...dorința cea mai mare, cea mai generală, cea hrănită de toate generațiile trecute, cea care este sufletul generației actuale, cea care, împlinită, va face fericirea generațiilor viitoare, este Unirea Principatelor într-un singur stat, o unire care este firească, legiuită și neapărată, pentru că în Moldova și în Valahia suntem același popor omogen, identic ca nici un altul, pentru că avem același început, același nume, aceeași limbă, aceeași religie, aceeași istorie, aceeași civilizație, aceleași legi și obiceiuri, aceleași temeuri și aceleași hotare de păzit, aceleași dureri în trecut, același viitor de asigurat și, în sfârșit, aceeași misie de îndeplinit...”

NICOLAE IORGA

DIMITRIE BOLINTINEANU

VASILE ALECSANDRI

MAREA UNIRE

de la 1918

Formarea Statului Național Român

REPERE CRONOLOGICE

- ▶ **2 dec.1917:** La Chișinău se proclamă Republica Democratică Moldovenească

- ▶ **1918:** **ianuarie** : Moldova se proclamă independentă
 - 27 martie:** Unirea Basarabiei cu România
 - 3 octombrie:** Manifestului împăratului austro-ungar CAROL I
 - 18 octombrie:** Înființarea Consiliului Național Român Central
 - 15 noiembrie:** Unirea Bucovinei cu România
 - 18 noiembrie/ 1 decembrie:** Marea Adunare Națională de la Alba-Iulia

- ▶ **1919-1920:** recunoașterea Unirii prin tratate semnate în cadrul Conferinței de la Versailles

Alba Iulia, faimoasa cetate a Bălgradului, fusese aleasă de către Consiliul Național Român Central, care avea sediul la Arad, pentru a adăposti între zidurile ei pe reprezentanții poporului românesc din Transilvania din 2 considerente:

► Aici își făcuse intrarea triumfală Mihai Viteazul în 1599; cetatea a fost capitala domnitorului în timpul scurt cât reușise să săvârșească unirea celor trei principate (Muntenia, Moldova și Transilvania).

► La 1784, pe același platou al Cetății, Horia și Cloșca, sufereau supliciiul frângerii pe roată în urma condamnării lor.

DELEGAȚII PARTICIPANTE

ARAD

► Adunarea de la Alba Iulia s-a desfășurat într-o atmosferă sărbătorească. Au venit 1228 de delegați oficiali, episcopii, delegații consilierilor, ai societăților culturale românești, ai școlilor medii și institutelor pedagogice, ai reuniunilor de meseriași, ai Partidului Social-Democrat Român, ai organizațiilor militare și ai tinerimii universitare. Toate păturile sociale, toate interesele și toate ramurile de activitate românească erau reprezentate.

BRAȘOV

Pe lângă delegații oficiali, din toate unghiurile țărilor române de peste Carpați, sosea poporul cu trenul, cu căruțele, călări, pe jos, îmbrăcați în haine de sărbătoare, cu steaguri tricolore în frunte, cu table indicatoare a comunelor ori a ținuturilor, în cântări și plini de bucurie. Peste o sută de mii de oameni s-au adunat în această zi spre a fi de față la actul cel mai măreț al istoriei românilor.

Au participat și delegațiile Bucovinei și Basarabiei, care au ținut să aducă salutul țărilor surori intrate mai dinainte în marea familie a statului român.

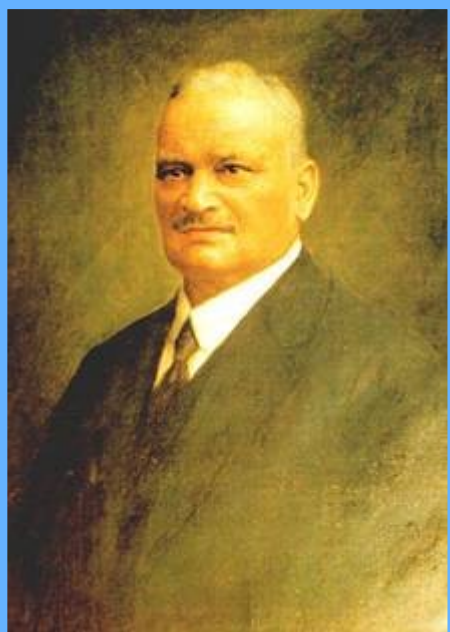

POIANA SIBIULUI

BISTRITA

- Dintre cei de la tribună, **ȘTEFAN CICIO POP** arată împrejurările care au pregătit evenimentul trăit din 1918.
- **VASILE GOLDIȘ** expune trecutul românilor de pretutindeni, asupra națională și socială exercitată de-a lungul veacurilor asupra românilor din Transilvania și Banat, și argumentează necesitatea Unirii, a dezmembrării monarhiei austro-ungare și a eliberării popoarelor asuprite și a constituirii pe ruinele acesteia a unor noi state naționale.
- Deputatul transilvănean, **IULIU MANIU** explică împrejurările în care se înfăptuiește aceasta.

Ștefan Cicio Pop

Vasile Goldiș

Iuliu Maniu

Rezoluțiunea Adunării Naționale de la Alba-Iulia

din 18 Noiembrie / 1 Decembrie 1918

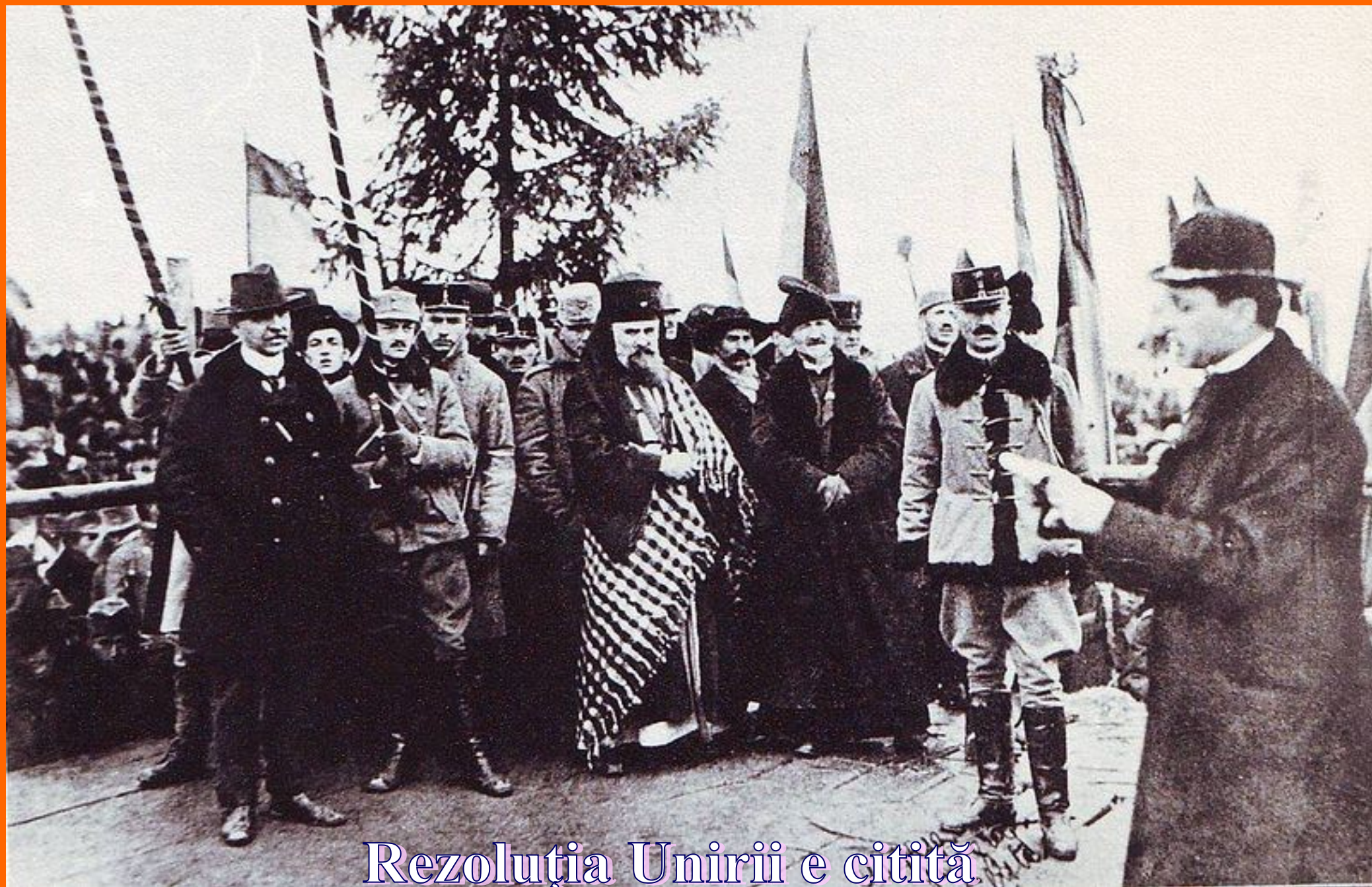
- I. Adunarea Națională a tuturor Românilor din Transilvania, Banat și Țara Ungurească, adunați prin reprezentanții lor îndreptățiți la Alba-Iulia în ziua de 18 Noiembrie / 1 Decembrie 1918, decretează unirea acelor Români și a tuturor teritoriilor locuite de dânsii cu România.
- II. Adunarea Națională proclamă în deosebi dreptul inalienabil al națiunii române la întreg Banatul cuprins între râurile Mureș, Tisa și Dunăre.
- III. Adunarea Națională rezervă teritoriilor sus indicate autonomie provizorie pînă la înființarea Constituției, alături pe baza votului universa-
l.
- IV. În legătură cu aceasta, ca principii fundamentale la alcătuirea noului Stat Român, Adunarea Națională proclamă următoarele:
 1. Deplină libertate națională pentru toate popoarele conlocuitoare. Fiecare popor să-și va institui administrația și judeca în limba sa proprie prin încredințarea singurului și fiecare popor va primi dreptul de reprezentare în corpurile legislative și la guvernarea țării în proporție cu numărul indivizilor cu talenturi.
 2. Egalitate îndreptățită și deplină libertate confesională pentru toate confesiunile din țară.
 3. Înfăptuirea unui regim curat democratic pe toate terenurile vieții publice. Votul este egal, secret, pe comunis, în mod proporțional pentru ambele sexe în vîrstă de 21 de ani la reprezentarea în comune, județe, cu parlament.
 4. Desăvîrșită libertate de presă, asociere și înținerie; liberă propagandă a tuturor gîndurilor emeneste.
 5. Reforma agrară radicală. Se va face conserierea tuturor proprietăților, în special a proprietăților mari. În baza acestei conserieri, după înlăturarea fidejucărilor și, în temeiul dreptului de a micșora după trebuință latifundiul, se va da posibilitatea țărănului să-și creeze o proprietate (arator, pășune, pădure) pe pînă atît cît să poată munci el și familiei lui. Principiul conducător al acestei politici agrare e, pe de o parte, promovarea nivelării sociale, pe de altă parte, potențarea producției.
 6. Muncitorimii industriale se asigură aceleași drepturi și avantaje, care sînt legislate în cele mai avansate state industriale din apas.
- V. Adunarea Națională dă expresiune dorinței sale ca Congresul de pace să înființeze comuniunea națiunilor libere în așa chip ca drepturile și libertatea să fie asigurate pentru toate națiunile mari și mici, drepturile, iar în război să se elimineze războiul ca mijloc pentru regularea raporturilor internaționale.
- VI. Românii adunați în această Adunare salută pe frații lor din Bucovina, scăpați de sub jugul monarhiei Austro-Ungare, și unii cu țara mamă România.
- VII. Adunarea Națională salută cu iubire și entuziasm liberarea popoarelor subjugate pînă aci în monarhia Austro-Ungară, anume nașpilor: cehoslovaci, austro-germani, jugoslavici, poloni și altele, și hotărîște ca acești salutați să se aducă la cunoștința tuturor acelor națiuni.
- VIII. Adunarea Națională cu smerenie se înclină înaintea memoriei acelor buni români, care în acest război și-au vărsat sîngele pentru înființarea idealului nostru, murind pentru libertatea și unitatea națiunii române.
- IX. Adunarea Națională dă expresiune mulțumirii și admirației sale tuturor puterilor aliate, care prin străduțiile lupte purtate cu certărie împotriva unui dușman pregătit de multe decenii pentru război, au salvat civilizațiunea din ghiarele barbariei.
- X. Pentru conducerea mai departe a afacerilor Națiunii Române din Transilvania, Banat și Țara Ungurească, Adunarea Națională hotărăște instituirea unui Mare Stat Național Român, care va avea toate îndreptățile să reprezinte națiunea română, ocrotind și protejîndu-se față de toate națiunile lumii și să ia toate dispozițiile pe care le află necesare în interesul națiunii.

St. Laurentiu Oancea
Președinte al Adunării Naționale.

M. I. C. For
Vice-Președinte al Adunării Naționale.

Rezoluția Unirii e citită de episcopul greco-catolic Iuliu Hossu : „Adunarea națională a tuturor românilor din Transilvania, Banat și Țara Ungurească, adunați prin reprezentanții lor îndreptățiți la Alba Iulia în ziua de 18 noiembrie / 1 decembrie 1918, decretează unirea acelor români și a tuturor teritoriilor locuite de dânsii cu România. Adunarea proclamă îndeosebi dreptul inalienabil al națiunii române la întreg Banatul, cuprins între Mureș, Tisa și Dunăre.”

Restul rezoluției cuprinde program de aplicație: autonomie provizorie a teritoriilor până la întrunirea Constituantei, deplină libertate națională pentru popoarele conlocuitoare, deplină libertate confesională, înființarea unui regim curat democratic pe toate terenurile vieții publice, reforma agrară radicală, legislație de ocrotire a muncitorimii industriale.

Rezoluția Unirii e citită
de episcopul greco-catolic Iuliu Hossu

SIMBOLURI NAȚIONALE

1. IMNUL NAȚIONAL
2. DRAPELUL TRICOLOR
3. STEMA

Tricolorul ca simbol al națiunii românești apare la începutul secolului XIX : astfel, este de remarcat prezența celor trei culori în canafii și în picturile de pe pânza drapelului răscoalei lui Tudor Vladimirescu, în cadrul căreia li se atribuie pentru prima oară semnificația: "Libertate (albastrul cerului), Dreptate (galbenul ogoarelor), Frăție (roșul sângelui)". Tricolorul a fost adoptat întâi în Țara Românească, în 1834 ca drapel de luptă,

La 22 iunie 1861, Alexandru Ioan Cuza a decretat tricolorul ca fiind drapelul civil oficial al Principatelor Unite. Constituția din 1866 a României prevedea la articolul 124: „colorile Principatelor-Unite urmează a fi Albastru, Galben și Roșu”. Ordinea și dispoziția culorilor au fost stabilite de către Adunarea Deputaților în ședința din 26 martie 1867.

Prin legea nr. 96 din 20 mai 1998, ziua de 26 iunie a fost proclamată drept *Ziua drapelului național al României*.

În 1848, în această zi a fost emis Decretul nr. 1 al Guvernului Provizoriu al Țării Românești, prin care tricolorul roșu-galben-albastru devenea Drapel Național.

"Stema României datând din 1921 atestând drumul poporului român spre împlinirea dezideratului său național. Compoziția înfățișează o acvilă cruciată purtând însemnele puterii și având pe piept un ecuson sfertuit cu insițiune, încărcat cu simboluri heraldice de veche tradiție: acvila cruciată însoțită de soare și lună (țara Românească); capul de bour cu stea între coarne, flancat de roză și semilună (Moldova); un leu trecând pe un pod peste valuri naturale (Banatul); acvila ieșindă, însoțită de soare, semilună și șapte cetăți (Transilvania); doi delfini afrontați (desemnând regiunea maritimă a țării). "

Stema României -1921

Stema Regatului României

Descrierea Stemei Regatului României - varianta mare
conform legii din 23 iunie 1921

„Scut albastru (8) cu o acvilă cruciată de aur (10), încoronată, și cu ciocul și ghiarele roșii, ținând în ghiara dreaptă o spadă (17), în cea stângă un sceptru de aur (11). Pe pieptul acvilei, un scut scartelat, având în cartierul 1 pe albastru o acvilă cruciată de aur, cu ciocul și ghiarele roșii, însoțită la dreapta de un soare, la stânga de o lună, amândouă de aur (Țara Românească) (2); în cartierul al 2-lea, pe roșu, un cap de bour negru, cu stea de aur între coarne, însoțit la dreapta de un soare, la stânga de o lună conturată, amândouă de aur (Moldova) (7); în al 3-lea, pe roșu, un leu de aur trecând spre dreapta, pe un pod de aur, peste valuri naturale (Oltenia cu Banatul) (16); în al 4-lea, tăiat, în câmpul superior albastru o acvilă neagră ieșind dintr-o terasă roșie, însoțită la dreapta de un soare de aur, iar la stânga de o lună conturnată de argint; în câmpul inferior, de aur, șapte turnuri roșii, așezate 4,3 (Ardealul) (12); jos, în instituțiune, doi delfini de aur afrontați, cu capetele în jos (Dobrogea) (13).

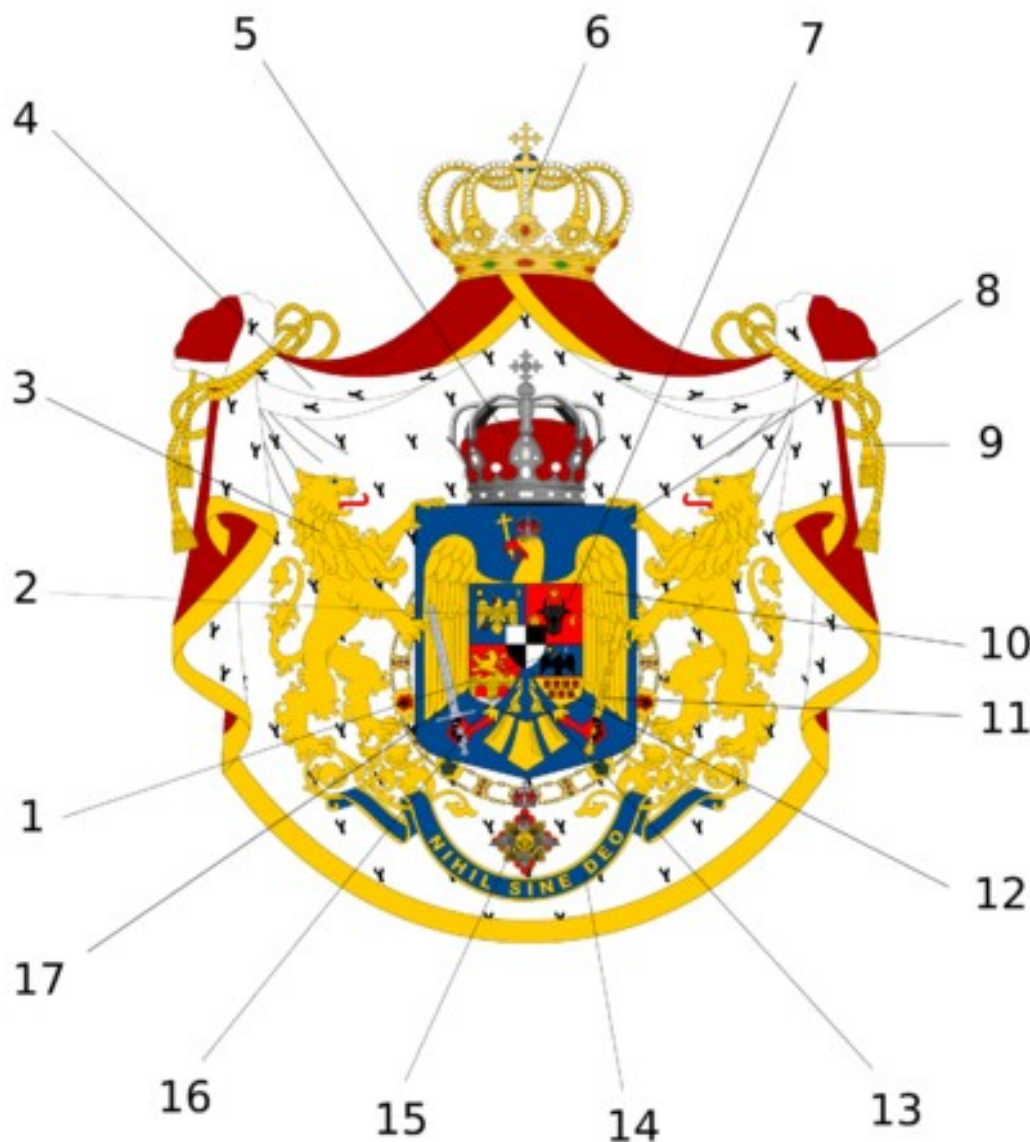
Peste tot, scartelat argint-negru, armele Casei de Hohenzollern (1).

Scutul timbrat cu Coroana de oțel a României (5) și susținut de doi lei de aur (3).

Pavilionul de purpură, căptușit cu hermină (4), bordat cu ciucuri de aur (9) și prins în vârf cu o coroană de aur (6).

Decorații: colanul Ordinului Carol I (15).

Deviza, pe o eșarfă albastră brodată cu aur: NIHIL SINE DEO (*lat.* „Nimic fără Dumnezeu”) (14).”

Stema actuală a României, adoptată de cele două Camere ale Parlamentului, reunite în sesiunea din 10 septembrie 1992, constă **într-un vultur sau o acvilă, pe un scut, avînd aripile deschise;** în cioc ține o cruce iar în gheare o spadă și un sceptru. Între aripile protectoare se află un scut împărțit în cinci părți cuprinzând stemele celor 5 regiuni istorice :

Stema Țării Românești : vultur sau acvilă cu capul conturnat, având în cioc o cruce, la dreapta un soare, la stânga o lună crai-nou. Prima versiune este atestată pe un document din 20 ianuarie 1368 emis de domnul Vladislav I.

Stema Olteniei: În 1872 pe emblema Principatelor Unite a fost introdus separat, în afara vulturului Munteniei și bourului moldovenesc și simbolul Olteniei, pe un fond roșu, un leu încoronat ieșea dintr-o coroana antică și o stea, totul din aur. Din 1921 ea a căpătat forma de azi, în cartierul al treilea, pe fond roșu, un leu ieșind dintr-un pod (podul de la Drobeta, ambele de aur).

Stema Moldovei: capul de bour căruia îi este asociat o stea, o lună crai-nou și o roză, fiind atestat pe hrisovul din 30 martie 1392, dat de domnul Roman I.

Stema Transilvaniei: scut împărțit în două câmpuri: în câmpul superior era o jumătate de acvilă, cu zborul desfăcut, ieșind din linia de demarcație, iar în câmpul inferior, turnuri de cetate, ultimele amintind de vechiul nume al Transilvaniei, Siebenbürgen ("Șapte cetăți"), nume atestat din anul 1296. Stema Transilvaniei este atestată din secolul al XVI-lea.

Banatul, Crișana și Maramureșul nu au avut steme, dar pe 23 iunie 1921, a fost stabilit ca stema Olteniei să fie atribuită și Banatului iar stema Transilvaniei să fie atribuită și Crișanei și Maramureșului.

Stema Dobrogei constă din doi delfini afrontați, pe fond de azur, dispuși cu capul în jos.

Stema de astăzi este o combinație a celor două proiecte prezentate Parlamentului, inspirate din stema Regatului României. Cele două proiecte veneau (doar aparent) în contradicție cu opțiunea republicană. Chiar dacă Acvila României apărea încoronată, era vorba despre Coroana de Oțel, care reprezintă însemnul Independenței și al Suveranității depline ale României. Coroana de Oțel a fost turnată din țeava unui tun turcesc, capturat în Războiul de Independență, reprezentând astfel un însemn al Independenței căpătate prin luptă, deci un trofeu de război. Crucea de deasupra coroanei nu era o cruce simplă, ci era crucea decorației "Trecerea Dunării"

IMNUL DE STAT

„Deșteaptă-te, române!” este din 1990 imnul național al României, compus muzical de un autor necunoscut (ANTON PANN este creditat ca autor al muzicii imnului).

Versurile – poemul “UN RĂSUNET” - și aranjamentul aparțin lui ANDREI MUREȘANU (1816 - 1863)

Imnul de stat al României este alcătuit din unsprezece strofe. La ocazii festive se interpretează strofele 1, 2, 4 și 11.

***Deșteaptă-te, române, din somnul cel de moarte,
În care te-adânciră barbarii de tirani!
Acum ori niciodată croiește-ți altă soarte,
La care să se-nchine și cruzii tăi dușmani!***

**Acum ori niciodată să dăm dovezi la lume
Că-n aste mâni mai curge un sânge de roman,
Și că-n a noastre piepturi păstrăm cu fală-un
nume**

Triumfător în lupte, un nume de Traian!

**Priviți, mărețe umbre, Mihai, Ștefan, Corvine,
Româna națiune, ai voștri strănepoți,
Cu brațele armate, cu focul vostru-n vine,
„Viață-n libertate ori moarte!” strigă toți.**

**Preoți, cu cruce-n frunte! căci oastea e
creștină,
Deviza-i libertate și scopul ei preasfânt.
Murim mai bine-n luptă, cu glorie deplină,
Decât să fim sclavi iarăși în vechiul nost'
pământ!**